

Na sveti večer naj pride tudi k Vam mali Jezus in vas blagoslovi!
To Vam želijo in Vas prav lepo po-

zdravljajo učenci 3. in 4. razreda osnovne šole v zavodu za slepo deco v Kočevju.
V Kočevju, 11. novembra 1938.

Slinavka v občini Vel. Pirešica

V hribovski vasi Hramše se je pojavila živinska bolezen slinavka. Neki kmet je kupil okužene krave brez pravičnega potnega lista. Zaradi tega imajo kmetje škodo, ker ne smejo prodati živine. Slinavka je nalezljiva bolezen, ki jo dobijo parkljarji. Ako živine ne zdravijo, lahko pogine, in to je velika škoda. Če ima živina slinavko, je zelo žalostna. — Vam, gospod urednik, povem, da mi je »Vrtce« zelo všeč. Najbolj pa »Hudournikova miška«. Prav lepa povest je tudi »Tonca iz lonca«. Iz »Vrtca« se lahko naučim sadjarstva. Komaj že čakam, da pride nova številka.

Oplotnik Vinko,

učenec višje ljudske šole v Pirešici.

Dragi prijatelji »Vrtca«!

Gotovo vam je malo znana naša prijazna vasica Semič. Semič leži na lepi

ravnini. Imamo gostilne, trgovine, pekarijo itd. Sredi trga je velika farna cerkev. Zraven cerkve stoji novo župnišče, veliko in moderno kakor kakšna vila, kar je v ponos celi fari. Ven iz vasi, na lepem sončnem kraju, je nova moderna šestrazredna šola. Okoli šole je velik vrt, zasajen s celo vrsto najzlahtnejših rož. V stari šoli je orožniška postaja in pošta. Malo nad Semičem so vinske gorice in zidanice, od koder se razlega vsako jesen veselo petje trgačev. Pol ure naprej je Smuk. S Smuka se vidijo velike razvaline gradov, ki pričajo, da so nekoč živeli tu mogočni graščaki. Vrh grička stoji cerkvice, posvečena Materi božji. Vsako leto pridejo romarji prositi Marijo pomoči. Izletniki, posebno šolska mladina iz tujih šol, poznajo ta prijazni griček, od koder se vidi vsa Bela Krajina. — Vas pozdravlja

Kokošar Tinka,

učenka IV. razreda ljudske šole v Semiču.

Za bistrejše glave

Salomonska rabsodba

(Mara.)

Vsak mohamedanec mora vsaj enkrat v življenju romati v mohamedansko sveto mesto Meko. Morda že tudi veste, kje leži to mesto. Tam daleč ob Rdečem morju v Arabiji. Večji del Arabskega polotoka je puščava, le ob morju je ozek pas rodovitne zemlje. Meka leži nekoliko kilometrov od morske obale. Tu je bil rojen Mohamed, ustanovitelj mohamedanske vere. V glavnem svetišču hranijo mohamedanci velik črn kamen, ki je baje padel z neba.

Nekoč sta se napotila dva Arabca, verna muslimana, Ahmed in Jusuf v Meko. Od dolge poti utrujena prideta končno do neke zelenice ali oaze. Tu se hočeta odpočiti in si utešiti glad in žejo. Usedeta se pod palmo in vzameta iz popotnih torb kruh. Ahmed je imel pet hlebkov, Jusuf pa tri. Komaj sta pričela jesti, je prišel k njima tretji romar in ju lepo prosil, če bi lahko delil z njima borno kosilce. Arabca sta bila s tem zadovoljna. Vsi trije se kmalu pojedli ves kruh. Tuji romar se je nato gostiteljema zahvalil ter položil pred njiju osem piastrov. (Piaster je arabski denar.) Nato se je poslovil in nadaljeval svojo pot.

Ahmed in Jusuf pa nista vedela, kako naj si razdelita denar. Ahmed, ki je imel pet hlebkov, je zahteval pet piastrov; tri pa naj dobi Jusuf, ki je imel tri hlebčke. Jusuf pa ni bil zadovoljen in je zahteval polovico, t. j. štiri piastre.

Dolgo sta se prepirala, a nihče ni hotel odjenjati. V puščavi pa je prebival star puščavnik, ki je bil daleč naokrog znan zaradi svoje modrosti. Mnogi ljudje so prihajali k njemu po nasvete in vedno jim je prav svetoval. Naša romarja se odpravita k modrišanu in ga prosita, naj jima prav svetuje. Razložila sta mu ves dogodek. Starček je nekoliko pomislil, nato pa rabsodil: »Ahmed, ti dobiš sedem piastrov, Jusuf pa enega.«

Ko sta romarja zaslišala puščavnikovo rabsodbo, sta se nemalo začudila.

Zdi se mi, otroci, da tudi vi ne soglašate s puščavnikom. Po vašem mnenju bi moral dobiti Ahmed pet piastrov, Jusuf pa tri. Ako ste pa dobri računarji, boste uvideli, da je puščavnik pravično rabsodil.

*

V prihodnji številki vam bomo to tudi z računom dokazali. Kdor izmed vas nam pravočasno pošlje pravičen računski zaključek in bo izžreban, prejme v dar lepo knjigo.